

200703939/1.

Datum uitspraak: 21 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/19827 en 07/19826 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 1 juni 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 juni 2007, verzonden op diezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juni 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

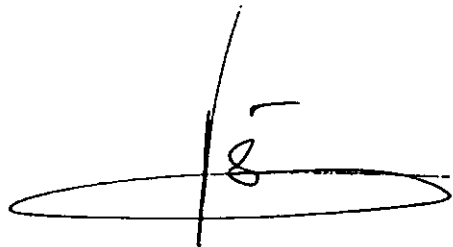
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 juni 2007

91-540.

Verzonden: **21 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Voorzieningenrechter

Reg.nr.: Awb 07/19827 en 07/19826

Uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening, tevens uitspraak in de hoofdzaak, in het geding tussen:

geboren op
naar eigen zeggen van Burundese nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde: mr. G.J. Lemmen, advocaat te Heythuysen,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. P.A.L.A. van Ittersum, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 mei 2007 heeft verweerder in een aanmeldcentrum (AC) afwijzend beslist op de herhaalde aanvraag van verzoeker om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij brief van 10 maart 2007 heeft verzoeker tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank en tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is behandeld ter zitting van 25 mei 2007, waar verzoeker en zijn gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak. Van deze bevoegdheid wordt in dit geval gebruik gemaakt.

Reg.nr.: Awb 07/19827 en Awb 07/19826

2

2.2 De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker reeds op 6 mei 2004 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel heeft ingediend, waarop bij besluit van 9 mei 2004 onherroepelijk is beslist door verweerder. Met de uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 1 juni 2004 (Awb 04/21577 en Awb 04/21579) is in rechte komen vast te staan dan verweerder in genoemd besluit tot het standpunt is kunnen komen dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn identiteit en Burundese nationaliteit alsmede zijn asielrelaas.

2.3 Het toetsingskader in deze zaak wordt bepaald door artikel 4:6, eerste lid, van de Awb, in verbinding met artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer uitspraak van 5 maart 2002, AB 2002/169) moet de vreemdeling die om bescherming vraagt in beginsel voldoen aan de nationale formele rechtsregels, die ertoe strekken bestuur en rechter in staat te stellen tot een ordelijke, doelmatige afdoening van zaken binnen redelijke termijn. Tot zodanige regels behoren de bovengenoemde artikelen 31, eerste lid, van de Vw 2000 en 4:6, tweede lid, van de Awb, ingevolge welke het aan de vreemdeling is om direct bij zijn aanvraag al datgene aan te voeren, wat hem bekend is of redelijkerwijs bekend kon zijn en tot inwilliging van de aanvraag zou kunnen leiden, alsmede de uit het algemene rechtsbeginsel ne bis in idem afgeleide regel, volgens hetwelk buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. In aansluiting hierop verzet artikel 8:1 van de Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw 2000, zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak wat betreft de aangevoerde feiten, in zoverre die eerder zijn of hadden kunnen en dus behoren te worden voorgedragen, beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit. Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal en wel gedurende een beperkte periode openstaat.

Uit het vorenstaande vloeit voort dat de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een nieuw besluit op een herhaalde aanvraag, primair dient te onderzoeken of aan die aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak *tegen Nederland*, JV 1998/45).

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd.

Teneinde te worden aangemerkt als een nieuw gebleken feit in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb, dient een alsnog overgelegd document te kunnen worden aanvaard als objectieve bron die de feiten, gesteld in het asielrelaas, bevestigt, zodat het relaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moet worden gezien. Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopieën worden in beginsel niet aanvaard als

Reg.nr.: Awb 07/19827 en Awb 07/19826

3

objectieve bron, indien verweerder zich daarop beroept. Voorts ligt het, gelet op het bepaalde in artikel 4:6, tweede lid, van de Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, niet op de weg van verweerder om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen.

2.4 Verzoeker heeft in het kader van de onderhavige aanvraag een geboorteakte overgelegd waarmee hij wil aantonen dat hij wel uit Burundi afkomstig is. Verzoeker heeft tevens verklaard dat hij al drie jaar in Nederland is en dat hij medische klachten heeft en niet verzekerd is.

2.5 Verweerder heeft in het besluit aangegeven dat de door verzoeker overgelegde geboorteakte blijkens een proces-verbaal van bevindingen van de Koninklijke Marechaussee van 7 mei 2007 dient te worden beschouwd als frauduleus verkregen. De stellingen in de zienswijze dat verzoeker afkomstig is uit Burundi, de overgelegde verklaring niet vals is, verzoeker niet op de hoogte is van voorschriften in Burundi betreffende de echtheid van een identiteitsdocument en hij zijn verklaringen omtrent de wijze van verkrijging van het document handhaaft, hebben verweerder geen aanleiding gegeven voor een andere conclusie. De opmerking dat verzoeker in bewijsnood zou verkeren wordt door verweerder niet gevolgd. In het besluit heeft verweerder zich tevens op het standpunt gesteld dat de verklaringen van verzoeker omtrent het verkrijgen van de geboorteakte bevreemding wekken.

In de omstandigheid dat verzoeker niet verzekerd is en niet naar het ziekenhuis kan heeft verweerder geen aanleiding gezien om bijvoorbeeld in het kader van 'schrijnendheid' dan wel 'inherente afwijkingsbevoegdheid' terug te komen op de eerdere afwijzing van verzoekers asielaanvraag en hem alsnog toe te laten. Voor zover verzoeker met een beroep op schrijnendheid meer of anders beoogt dan een inwilliging binnen de kaders van artikel 29 van de Vw 2000 en artikel 14, eerste lid, onder e, van de Vw 2000, valt dit buiten de strekking van de onderhavige aanvraag, gelet op de strikte scheiding tussen asiel en regulier. Een beroep op artikel 3 EVRM in verband met verzoekers medische situatie faalt, nu verzoeker zijn gestelde identiteit, herkomst en nationaliteit niet heeft aangetoond.

2.6 Door verzoeker is naar voren gebracht dat hij over een originele geboorteakte beschikt. De wijze waarop hij dit document heeft verkregen zegt volgens hem niets over de echtheid van het document, maar meer over de werkwijze van de Burundese autoriteiten. Slechts de wijze waarop het document is verkregen is discutabel, hetgeen echter irrelevant is voor de bepaling van de echtheid van de geboorteakte. Verzoeker heeft gesteld dat hij in bewijsnood verkeert.

2.7 De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

In het proces-verbaal van bevindingen van de Koninklijke Marechaussee van 7 mei 2007 is aangegeven dat de verbalisanten bij onderzoek van de geboorteakte zagen dat:

- deze was opgesteld te _____ op 1 september 2004;
- deze op naam was gesteld van: _____
geboren te _____ op _____
- deze was voorzien van een aantal inktstempelafdrukken;
- deze was verkregen op grond van een identiteitskaart met nummer _____
welke opgemaakt was te _____ op _____
- er onregelmatigheden zaten in de vermelde gegevens van genoemde identiteitskaart;

Reg.nr.: Awb 07/19827 en Awb 07/19826

4

Op basis van deze vaststellingen is door de Koninklijke Marechaussee vastgesteld dat de geboorteakte van Burundi, voorzien van het nummer _____ dient te worden beschouwd als frauduleus verkregen.

De voorzieningenrechter overweegt dat deze conclusie van de Marechaussee enkel is gebaseerd op de door de verbalisanten gedane constatering, zoals weergegeven in bovengenoemd proces-verbaal, en niet ziet op de wijze van verkrijging van het document, zoals ter zitting ook door verweerder is aangegeven.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verzoeker ook anderszins niet aangetoond dat sprake is van een document dat moet worden aangemerkt als een novum. Hierbij betreft de voorzieningenrechter dat verzoeker bevreemdend wettende verklaringen heeft afgelegd omtrent de wijze van verkrijging van de geboorteakte, zoals door verweerder ook in het bestreden besluit is aangegeven. De stelling van verzoeker dat hij in bewijsnood verkeert, doet niet af aan het uitgangspunt dat het niet op de weg van verweerder ligt om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen, maar dat het aan verzoeker zelf is om aan te tonen dat sprake is van een document dat als novum kan worden aangemerkt.

De voorzieningenrechter concludeert dan ook dat geen sprake is van een rechtens relevant novum, zodat verweerder de door verzoeker gestelde Burundese nationaliteit nog immer niet geloofwaardig heeft hoeven aantonen. Gelet hierop kan het standpunt van verweerder, dat in het kader van het beroep van verzoeker op artikel 3 EVRM niet kan worden onderzocht of er medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn, de toetsing in rechte doorstaan.

Ook overigens is niet gebleken van rechtens relevante nieuwe feiten of omstandigheden en naar het oordeel van de voorzieningenrechter is evenmin gebleken van bijzondere, individuele, feiten en omstandigheden die in deze zaak nopen tot het oordeel dat het hiervoor vermelde beperkte toetsingskader dient te worden verlaten.

2.8 Gelet op het voorgaande heeft verweerder de herhaalde aanvraag van verzoeker terecht en zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

2.9 Het beroep zal ongegrond worden verklaard. Gegeven deze beslissing bestaat geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

2.10 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Reg.nr.: Awb 07/19827 en Awb 07/19826

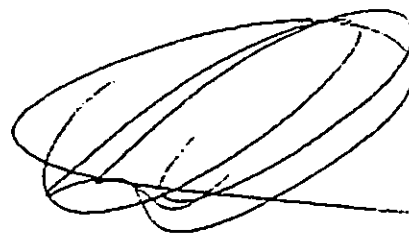
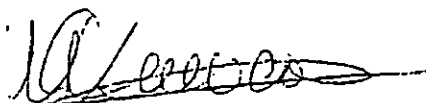
5

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus gegeven door mr. L.J.P. Lambooy en in het openbaar uitgesproken op 1 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. M.C. Korevaar als griffier.

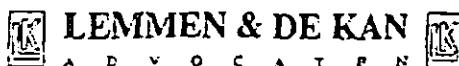
Rechtsmiddel

Tegen de uitspraak in de hoofdzaak kan binnen één week na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Tegen de uitspraak op het verzoek is geen hoger beroep mogelijk.

Afschrift verzonden op:

- 1 JUNI 2007

Voor authenticiteit conform het openbaar verbaal
De Griffier van de Afdeling bestuursrecht
M.C. Korevaar

Mr G.J. Lemmen
Mw Mr P.J.T. de Kan

Kloosterstraat 29
6093 CT Heythuysen

Correspondentieadres:
Postbus 3074
6093 ZH Heythuysen
Tel: 0475 494402
Fax: 0475 494714

RAAD VAN STATE	
3396	INGEKOMEN
B	- 7 JUN 2007
ZAAKNR. 200703939/1/12	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
Per faxbericht: 070-3651380

Inzake : i/Staat
Doss.nr. : 089/04

Heythuysen, 7 juni 2006

EdelGrootAchtbaar College,

Namens appellant, de heer geboren op , van Burundese nationaliteit, thans wonende te aan tot indiening daarvan bepaaldelijk door hem gevolmachtigd, wordt door zijn raadsman/gemachtigde, door middel van het onderhavige hoger beroepschrift, hoger beroep aangetekend tegen de uitspraken van 1 juni 2007, gewezen door de Rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Zutphen, onder de procedurenummers : Awb 07/19827 en 07/19826.

Appellant kiest woonplaats ten kantore van Lemmen & De Kan Advocaten, gevestigd te 6093 CT Heythuysen gemeente Leudal, aan de Kloosterstraat 29 aldaar (Postbus 3074, 6093 ZH Heythuysen), van wie mr. G.J. Lemmen, aldaar werkzaam als advocaat, bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om het onderhavige hoger beroepschrift op te stellen, aan te vullen, te wijzigen, te ondertekenen en in te dienen, alsmede om als gemachtigde, alle proceshandelingen te verrichten, die hem in het kader van dit hoger beroep dienstig, nuttig, gewenst, geraden, geboden en/of noodzakelijk voorkomen, zulks in de meest ruime zin, alsook naar eigen inzicht, alle handelingen te verrichten of na te laten, in het belang van de onderhavige hoger beroepsprocedure, zulks in de meest ruim zin en in iedere stand van deze hoger beroepsprocedure, waaronder tevens begrepen het woord te voeren; dit alles met het recht van substitutie.

In de aangevallen uitspraken van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, wordt het beroep van appellant bij de Rechtbank, ongegrond verklaard en de verzochte voorlopige voorziening afgewezen.

Een kopie van de aangevallen uitspraken gelieve u bijgaand aan te treffen.

Verweerder is de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage.

OVERWEGINGEN :

Appellant wordt door de aangevallen uitspraken rechtstreeks in zijn belangen getroffen.

Appellant heeft kennis genomen van de aangevallen uitspraken; hij kan zich daarmee niet verenigen.

Appellant heeft derhalve recht reden en belang tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift en tekent daardoor hoger beroep aan tegen de aangevallen uitspraken door middel van indiening van het onderhavige hoger beroepschrift.

GRIEVEN :**Grief 1:**

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat ten gevolge van een uitspraak van de voorzieningenrechter, dat in rechte is komen vast te staan, dat verweerders tot het standpunt is kunnen komen, dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers (thans appellants) verklaringen omtrent zijn identiteit en Burundese nationaliteit alsmede zijn asielrelaas.

Toelichting:

Appellant heeft schriftelijk bewijs ingebracht waardoor deze vaststelling wordt betwist.

Grief 2:

Ten onrechte oordeelt de rechtbank, dat de door appellant ingebrachte geboorteakte enkel ziet op de door de verbalisanten gedane constatering en niet zou zien op de wijze van verkrijging.

Toelichting:

De verbalisanten hebben in hun proces-verbaal met zoveel woorden gezegd, dat het document frauduleus is verkregen. Daarmee is naar het inzicht van appellant niet vastgesteld, dat het document op zich vals zou zijn. Immers heel goed is mogelijk, dat het een echt en onvervalst document betreft, dat nog niet aan de openbaarheid mocht worden prijsgegeven.

Indien het document als vals wordt gekwalificeerd, wordt door de verbalisanten aangegeven, dat het document een aantal echtheidskenmerken mist. In het proces-verbaal wordt echter niet aangegeven, of en dát het document een aantal echtheidskenmerken zou missen, op grond waarvan het als vals zou moeten worden beoordeeld. De rechtbank heeft aldus een onjuist oordeel gegeven over de aan hem voorgelegde rechtsvraag en daardoor buiten het geschil getreden.

De rechtbank heeft daardoor de grenzen het aan hem ter beoordeling gegeven geschil overschreden.

Grief 3:

De rechtbank was bekend met appellants bewijsnood. Appellant heeft ondanks deze bewijsnood een document getoond, waarvan niet is vast gesteld dat het vals is. De rechtbank heeft de waarde die daardoor aan het in het geding gebrachte document moet worden toegekend onjuist beoordeeld.

Toelichting:

Appellant verkeert in bewijsnood.

De rechtbank is zulks bekend.

Door overlegging van de ingebrachte document heeft appellant begin van bewijs geleverd. Appellant handhaaft zijn standpunt, dat niet is aangetoond, dat het document vals zou zijn.

Door het overleggen van het document en de beoordeling van dit document als zijnde niet vals heeft appellant in voldoende mate voldaan aan zijn plicht aan te tonen dat sprake is van een document dat als novum kan worden aangemerkt. De bal ligt vervolgens bij de tegenpartij, verweerder.

De rechtbank heeft zulks miskend.

Grief 4

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat nu er geen sprake zou zijn van een rehtens relevant novum, verweerder diens Burundese nationaliteit nog altijd niet geloofwaardig behoeft te achten.

Toelichting:

Zie de voorgaande overwegingen.

Grief 5:

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat het standpunt van verweerder, dat in het kader van appellants beroep op artikel 3 EVRM, niet kan worden onderzocht of er medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn, de toetsing in rechte kan doorstaan.

Toelichting:

Zie de voorgaande overwegingen.

Grief 6:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen, dat verweerder appellants herhaalde aanvraag terecht en zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

Toelichting:

Zie de voorgaande overwegingen.

Lemmen & De KanAdvocaten

Appellant heeft zich derhalve tot Uw EdelGootAchtbaar College gewend met het verzoek om dit hoger beroepschrift ontvankelijk en gegrond te verklaren; de voornoemde aangevallen uitspraken vernietigen en de daaraan ten grondslag liggende bestreden beschikking van de Staatssecretaris van Justitie te vernietigen onder in de plaatsstelling van een beslissing als Uw College zal vermenen te behoren, waarbij voornoemde Staatsecretaris zal worden veroordeeld tot het betalen tot de kosten van zowel de beroepsprocedure als de hogerberoepsprocedure.

Hoogachtend,

G.J. Lemmen

